

La margini de vis

Necorupb

Mă-ntorc peste vreme cu gându-napoi
și zeci de-amintiri m-asaltează deodată
cu mii de regrete vorbind despre noi
în triste romanțe, pe-o harpă stricată.

Romanțele-ajung dintr-un vechi labirint,
trecând prin fereastra cu geamuri ovale,
evocă licornul cu frâu de argint
venit din trecut să te-aducă agale.

Cad frunze uscate-n fereastră, pe rând,
e toamnă târzie și parcă, de-afară,
se-aude licornul sosind nechezând
pe calea îngustă ce duce spre scară.

Sau poate-i doar vântul sosit din trecut
la ușa închisă cândva într-o toamnă
cu-n singur zăvor dintr-un dor neștiut
lăsat pe uitarea ce-avea să se-aștearnă.

Te-aștept la fereastră să vii din neant,
la margini de vis să te văd împăcată,
din harpă un ultim acord consonant
să-mi spună că nu-o să mai pleci niciodată.